

Lieta C-330/24**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu****Iesniegšanas datums:**

2024. gada 6. maijs

Iesniedzējtiesa:*Nejvyšší správní soud* (Čehijas Republika)**Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:**

2024. gada 25. aprīlis

Prasītāja:*Celní jednatelství Zelinka s. r. o.***Atbildētājs:***Generální ředitelství cel***LĒMUMS**

Nevyšší správní soud [Augstākā administratīvā tiesa] [..] lietā, ko ierosinājusi: *Celní jednatelství Zelinka s. r. o.*, [...] [prasītāja] pret: *Generální ředitelství cel* [Muitas ģenerāldirektorātu] [...] [atbildētājs] par sūdzību par lēmumu, ko atbildētājs pieņēma 2022. gada 21. novembrī [...] tiesvedībā, kas ierosināta, pamatojoties uz prasītājas kasācijas sūdzību par *Městský soud v Praze* (Prāgas apgabaltiesa, Čehijas Republika) 2023. gada 13. jūlija spriedumu, lietas Nr. 10 Af 2/2023–57,

nolēma:

I. **Uzdot** Eiropas Savienības Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 952/2013 (2013. gada 9. oktobris), ar ko izveido Savienības Muitas kodeksu, 116. panta 7. punktā ietvertais formulējums “kļūdas dēļ” ir jāinterpretē tādējādi, ka muitas parāds var tikt atjaunots tikai tad, ja muitas nodokļa summa tika atmaksāta muitas iestādes netīšas rīcības rezultātā, vai arī par kļūdu šīs normas izpratnē var uzskatīt arī muitas iestādes veiktu kļūdainu preču tarifa klasifikācijas analīzi?

[..]

Pamatojums

I. Fakti

[1] *Celní jednatelství Zelinka s. r. o.* (turpmāk tekstā – “prasītāja”) importē Eiropas Savienībā elektroniskos izstrādājumus *AXIS S20xx* (turpmāk tekstā – “preces”), lai tos laistu tirgū. Sākotnēji prasītāja klasificēja preces ar kombinētās nomenklatūras kodu KN 8521 90 00 90, kam piemērojama 8,7 % muitas nodokļa likme. *Celní úřad pro hlavní město Prahu* [Galvaspilsētas Prāgas muitas iestāde] vēlāk aprēķināja prasītājai muitas nodokļa summu 1 541 018 CZK apmērā atbilstoši deklarētajam muitas nomenklatūras kodam.

[2] Pēc tam prasītāja iesniedza *Celní úřad pro hlavní město Prahu* pieteikumu ar lūgumu mainīt šo preču tarifa klasifikāciju uz Kombinētās nomenklatūras apakšpozīciju 8517 62 00 00, kam piemērojama 0 % muitas nodokļa likme. Šajā pieteikumā bija ietverts arī pieprasījums atmaksāt muitas nodokli. Prasītāja savam pieteikumam pievienoja *Závaznou informaci o sazebním zařazení zboží od Celního úřadu pro Olomoucký kraj* [Olomoucas reģiona Muitas iestādes saistošu izziņu par tarifu] [..], saskaņā ar kuru – izskatot cita subjekta iesniegtu pieteikumu – tās pašas preces tika klasificētas ar tarifa kodu 8517 62 00 00. Galvaspilsētas Prāgas muitas iestāde apmierināja prasītājas pieteikumu un atmaksāja tai nodokli 1 541 018 CZK apmērā.

[3] 2021. gada 8. jūnijā *Celní úřad pro Jihomoravský kraj* [Dienvidmorāvijas muitas iestāde] pārbaudīja prasītājas no nodokļa atbrīvotās preces, lai pārbaudītu muitas deklarācijās deklarēto preču tarifa klasifikāciju. Pēc šīs pārbaudes tā secināja, ka preces būtu pareizi jāklasificē ar tarifa kodu 8521 90 00 90, ar kuru tās sākotnēji tika klasificētas. Attiecīgi ar paziņojumiem par nodokļu uzrēķinu tā pieprasīja prasītājai samaksāt muitas nodokļa summu par kopējo summu 1 541 018 CZK. Prasītāja pārsūdzēja šos paziņojumus par nodokļu uzrēķinu Muitas ģenerāldirektorāts, kurš šo pārsūdzību apmierināja, lēmuma pamatojumā norādot, ka situācija ir jāatrisina, atjaunojot muitas parādu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 952/2013 (2013. gada 9. decembra), ar ko izveido Savienības Muitas kodeksu (turpmāk tekstā – “Muitas kodekss”), 116. panta 7. punktu, ar ko ir atļauts atjaunot muitas parādu gadījumā, ja muitas nodokļa summas atmaksāšana vai atbrīvošana no tās ir notikusi kļūdas dēļ.

[4] Pēc tam Galvaspilsētas Prāgas muitas iestāde ar deviņiem 2022. gada 17. marta lēmumiem nolēma atjaunot muitas parādu par kopējo summu 1 541 018 CZK, jo uzskatīja, ka šajā gadījumā nodoklis tika atmaksāts muitas iestādes kļūdas dēļ, nepareizi klasificējot prasītājas preces kā preces, uz kurām attiecas muitas nomenklatūras kods 8517 62 00 00, kam piemērojama 0 % nodokļa likme. Prasītāja pārsūdzēja šos lēmumus Muitas ģenerāldirektorātam, kurš ar 2022. gada 21. novembra lēmumu noraidīja pārsūdzību un atstāja spēkā Galvaspilsētas Prāgas muitas iestādes lēmumu.

[5] Prasītāja par šo Muitas ģenerāldirektorāta pieņemto lēmumu iesniedza sūdzību *Městský soud v Praze* [Prāgas apgabaltiesā, turpmāk tekstā – “apgabaltiesa”], kura sūdzību noraidīja. Apgabaltiesa uzskatīja, ka izskatāmajā lietā ir piemērojams Muitas kodeksa 116. panta 7. punkts, jo tas attiecoties uz būtiskiem trūkumiem muitas iestāžu pieņemtajos lēmumos. Atsevišķās Muitas kodeksa valodu versijās attiecīgi tiek lietots termins “*error*” (angļu valodā) un “*errore*” (spāņu valodā), kam juridiskajā valodā ir nozīme “trūkums”, nevis “kļūda”. Šīs tiesību normas tulkojumā čehu valodā ir sajaukts plašāks termins “nepamatoti”, t. i., pretēji tiesību normām, ar šaurāku frāzi “kļūdas dēļ”, t. i., pilnīgi netīši. Apgabaltiesa uzskata, ka tādējādi Muitas kodeksa 116. panta 7. punkts ir piemērojams situācijās, kad muitas parāds ir atmaksāts nepamatoti, kā tas bija šajā gadījumā.

[6] Par apgabaltiesas spriedumu prasītāja iesniedza kasācijas sūdzību *Nejvyšší správní soud*. Tajā tā apgalvo, ka Muitas kodeksa 116. panta 7. punktā lietotais formulējums “kļūdas dēļ” neattiecas uz gadījumiem, kad muitas nodoklis ir atmaksāts nepamatoti, bet tikai uz gadījumiem, kad tas ir atmaksāts kļūdas dēļ. Minētās tiesību normas mērķis ir novērst situācijas, kad muitas nodokļa summu atmaksāšana vai atbrīvošana no tām ir muitas iestādes netīšas rīcības rezultāts, nevis labot situāciju, kad muitas iestāde ir nepareizi novērtējusi būtiskus lietas faktus. Muitas kodeksa 116. panta 7. punkts esot jāinterpretē šauri. Ja vienīgais ierobežojums tās piemērošanai būtu Muitas kodeksa 103. pantā noteiktais trīs gadu noilguma termiņš, tad ikreiz, kad tiktu atmaksāts nodoklis, attiecīgajai pusei būtu jāgaida vairāki gadi, pirms tā varētu būt pārliecināta, ka tai nebūs atkārtoti jāmaksā atmaksātais muitas nodoklis.

[7] Atbildot uz kasācijas sūdzību, Muitas ģenerāldirektorāts norādīja, ka Muitas kodeksa 116. panta 7. punkts ir jāinterpretē, izmantojot ne tikai gramatisko interpretācijas metodi, tāpēc tas esot piemērojams arī šajā lietā, kurā muitas nodokļa summu atmaksāšana tika veikta kļūdainas analīzes dēļ, muitas iestādei klasificējot preces atbilstīgi noteiktam muitas nomenklatūras kodam.

II. Atbilstošās Savienības tiesības

[8] Muitas kodeksa 116. panta 7. punktā čehu valodas redakcijā ir noteikts:

Ja muitas dienesti atmaksāšanu vai atbrīvošanu ir veikuši kļūdas dēļ [“omylem”], sākotnējo muitas parādu atjauno, ciktāl tam nav iestājies noilgums saskaņā ar 103. pantu. Šādos gadījumos atmaksā visus procentus, kas samaksāti atbilstīgi [6.] punkta otrajai daļai.

[9] Šī panta 7. punkts ir saistīts ar 1. punktu, kas reglamentē muitas nodokļa summas atmaksāšanu un atbrīvošanu no tā, un tajā ir noteikts:

Ievērojot šajā iedaļā ietvertos nosacījumus, ievedmuitas vai izvedmuitas nodokļa summas atmaksā vai atbrīvo no tām jebkurā no šādiem gadījumiem:

a) *pārmaksātas ievedmuitas vai izvedmuitas nodokļa summas;*

b) precēm ir trūkumi, vai preces neatbilst līguma nosacījumiem;

c) kompetentās iestādes pieļāvušas kļūdu;

d) taisnīguma dēļ.

Ja ir samaksāta ievadmuitas vai izvedmuitas nodokļa summa un attiecīgā muitas deklarācija saskaņā ar [174]. pantu tiek atzīta par nederīgu, šo summu atmaksā.

[10] Saskaņā ar 79. panta 5. punktu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 450/2008 (2008. gada 23. aprīlis), ar ko izveido Kopienas Muitas kodeksu (turpmāk tekstā – “Regula Nr. 450/2008”), kas bija spēkā pirms šajā lietā piemērojamā Muitas kodeksa pieņemšanas, spēkā bija šāds regulējums: *Ja kompetentā iestāde atmaksāšanu vai atbrīvošanu ir veikusi kļūdas dēļ, sākotnējo muitas parādu atjauno, ciktāl tam nav iestājies noilgums saskaņā ar 68. pantu.*

[11] Padomes Regulas (EEK) Nr. 2913/92 (1992. gada 12. oktobris) par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (turpmāk tekstā – “Regula Nr. 2913/92”) 242. pantā bija noteikts: *ja muitas parāds ir atlaists vai atbilstošā summa atmaksāta kļūdas dēļ, sākotnējais parāds atkal kļūst maksājams. Ir jāatmaksā ikviena atbilstoši 241. pantam samaksātā procentu summa.*

III. Prejudiciālā jautājuma analīze

[12] *Nejvyšší správní soud* secināja, ka, lai novērtētu, vai muitas iestādes pareizi atjaunoja muitas parādu prasītājas lietā, ir svarīgi, kā interpretēt Muitas kodeksa 116. panta 7. punkta čehu valodas redakcijā lietoto formulējumu “kļūdas dēļ”. Tomēr puses nav vienprātis par to, kā interpretēt šo jēdzienu. Prasītāja uzskata, ka muitas parāda atjaunošana saskaņā ar šo tiesību normu ir iespējama tikai tad, ja muitas nodokļa summu atmaksāšana vai atbrīvošana no tā ir tādas muitas iestādes darbības rezultāts, ko tā nebija paredzējusi veikt. Muitas ģenerāldirektorāta un apgabaltiesas ieskatā muitas parādu var atjaunot pat tad, ja muitas nodokļa summas atmaksāšana vai atbrīvošana no tā ir bijusi nepamatota, t. i., muitas iestādēm pieļaujot kļūdu, nepareizi novērtējot preču tarifa klasifikāciju atbilstīgi muitas nomenklatūras kodam. Ja prasītājam būtu taisnība, tās muitas parāds nevarētu tikt atjaunots. Ja taisnība būtu atbildētājam, muitas parāds varētu tikt atjaunots, ja ir izpildīti citi nosacījumi, it īpaši tie, kas attiecas uz noilgumu.

[13] Pamatojoties uz Eiropas Savienības Tiesas (turpmāk tekstā – “Tiesas”) judikatūru, *Nejvyšší správní soud* secināja, ka jēdziens “kļūdas dēļ” Muitas kodeksa vai iepriekšējo Savienības tiesību aktu, kas reglamentē šo pašu jautājumu, izpratnē nav nekādā veidā definēts. Lai gan Tiesas ir lietojusi terminu “kļūdas dēļ” atsevišķu spriedumu čehu valodas redakcijās (piemēram, 2005. gada 20. oktobra spriedumā lietā C-468/03, *Overland Footware*, 2006. gada 5. oktobra spriedumā lietā C-100/05, *ASM Lithography* vai 2010. gada 15. jūlija spriedumā lietā C-234/09, *DSV Road*), tā to nav lietojusi tieši saistībā ar muitas iestāžu rīcību, bet gan saistībā ar preču importētāja rīcību. Tomēr arī šajās lietās Tiesa nav tieši

interpretējusi šo jēdzienu. Kompetento iestāžu “kļūdainas” rīcības definīcija nav ietverta Tiesas judikatūrā nodokļu vai subsīdiu lietās.

[14] Piemēram, viens no līdzīgiem jēdzieniem Tiesas judikatūrā – formulējums “nepatiesa vai nepilnīga informācija” ir interpretēts tādējādi, ka tas attiecas gan uz tehniskām kļūdām vai neizdarību, gan uz piemērojamo tiesību aktu interpretācijas kļūdām (skat. spriedumu, 2014. gada 16. oktobris, C-387/13, *VAEX Varkens- en Veehandel*, 50. punkts un tajā minētā judikatūra). Šis jēdziens Tiesas judikatūrā dažkārt tiek sajaukts ar jēdzienu “kļūda”, kurš aptver ne vien pārrakstīšanas kļūdas, bet arī bez nodoma pieļautus izlaidumus, kā arī jebkādu deklarāciju, ar kuru nav ievērots kāds muitas noteikums (skat. spriedumu, 2020. gada 16. jūlijs, C-97/19, *Pfeifer & Langen GmbH & Co. KG*, 54. punkts). Tomēr arī šī judikatūra attiecas uz preču importētāja, nevis muitas iestāžu, pieļautu kļūdu.

[15] Attiecībā uz muitas iestāžu pieļautu kļūdu Tiesa 2007. gada 18. oktobra sprieduma lietā C-173/06 *Agrover* 32. punktā norādīja, ka kompetento muitas iestāžu pieļautas kļūdas raksturs “ir jānovērtē, ņemot vērā piemērojamā tiesiskā regulējuma sarežģītību vai, gluži otrādi, pietiekamo vienkāršību, un laika periodu, kurā iestādes neatzina savu kļūdu” (spriedums, 2007. gada 3. oktobris, *Biegi Nahrungsmittel un Commonfood*/Komisija, C-499/03 P, Krājums 2005, I-1751. lpp., 47. un 48. punkts un tajos minētā judikatūra). Turklāt Tiesas atsaucās uz muitas iestāžu pieļautu kļūdu 2015. gada 10. decembra spriedumā lietā C-427/14 *Veloserviss*, kurā tā norādīja, ka vienīgi tādas kļūdas, ko var piedēvēt kompetento iestāžu [aktīvai] rīcībai, dod tiesības uz muitas nodokļu vēlāku nepiedzīšanu. Šādā gadījumā importētājs var atsaukties uz tiesisko palāvību un labticību attiecībā uz muitas iestāžu rīcības pareizību. Tomēr minētais spriedums attiecas uz Regulas Nr. 2913/92 220. panta 2. punkta b) apakšpunkta, nevis tās 242. panta, kas reglamentē muitas parāda atjaunošanu, piemērošanu.

[16] Tādēļ *Nejvyšší správní soud* secināja, ka līdzšinējā Tiesas judikatūra nevar sniegt atbildi uz jautājumu par to, kā ir jāinterpretē formulējums “kļūdas dēļ” Muitas kodeksa 116. panta 7. punkta izpratnē. *Nejvyšší správní soud* sliecas atbalstīt Muitas ģenerāldirektorāta un apgabaltiesas viedokli, ka muitas parāds var tikt atjaunots saskaņā ar šo tiesību normu arī tad, ja muitas iestādes kļūda izpaudusies kā kļūdaina analīze par to, kā attiecīgās preces būtu jāklasificē atbilstoši konkrētam muitas nomenklatūras kodam. Tāda neapšaubāmi bija situācija šajā lietā, kurā Galvaspilsētas Prāgas muitas iestāde atmaksāja prasītājam nodokli, pamatojoties uz to, ka tā bija klasificējusi preces pēc nepareiza nomenklatūras koda, kam piemērojama nulles nodokļa likme, pamatojoties uz Olomoucas reģiona Muitas iestādes saistošo izziņu par tarifu, kas vēlāk tika atzīta par kļūdainu, kā arī esošu pretrunā Komisijas Īstenošanas regulai (ES) 2021/532 (2021. gada 22. aprīlis) par atsevišķu preču klasifikāciju kombinētajā nomenklatūrā, ar kuru ir saskaņota šo konkrēto preču tarifa klasifikācija visā Eiropas Savienībā, attiecinot uz tām tarifa kodu 8521 90 00, kam piemērojama 8,7 % nodokļa likme.

[17] Prasītājas atbalstītā Muitas kodeksa 116. panta 7. punkta interpretācija, saskaņā ar kuru šo pantu var piemērot tikai tad, ja muitas iestāde ir pilnīgi netīši atmaksājusi muitas nodokļa summu, radītu būtisku un nepamatotu šī panta piemērojamības ierobežojumu. Šādā gadījumā muitas iestādes varētu atjaunot muitas parādu tikai tad, ja, piemēram, tās netīšām būtu atmaksājušas muitas nodokļa summu uz nepareiza subjekta kontu vai pieņēmušas lēmumu par muitas nodokļa summas atmaksāšanu vai atbrīvošanu no tā par labu nepareizam subjektam. *Nejvyšší správní soud* uzskata, ka tāda nav bijusi Savienības likumdevēja iecere. Lai gan Regulas Nr. 450/2008 [čehu valodas redakcijā], kurā ietvertais regulējums bija saistošs pirms spēkā esošā Muitas kodeksa, kā muitas parāda atjaunošanas nosacījums bija minēta arī muitas iestāžu kļūda muitas nodokļa summas atmaksāšanā vai atbrīvošanā no tā, no Regulas Nr. 2913/92, kas bija spēkā pirms abām iepriekš minētajām regulām, 242. panta redakcijas čehu valodā skaidri izrietēja, ka muitas parāda atjaunošanas nosacījums bija muitas nodokļa summu nelikumīga, t. i., nepamatota atmaksāšana. Nedz no Muitas kodeksa, nedz no citiem Savienības tiesību aktiem, kas reglamentē šo jomu, neizriet, ka Savienības likumdevējs būtu paredzējis ierobežot šīs atjaunošanas nosacījumu, attiecinot to tikai uz muitas nodokļa summu atmaksāšanu vai atbrīvošanu no tā, pamatojoties uz muitas iestāžu netīšu rīcību. *Nejvyšší správní soud* ir pārliecināta, ka, ja Savienības likumdevējs būtu vēlējies šo nosacījumu padarīt stingrāku, tas to būtu darījis.

[18] Turklāt *Nejvyšší správní soud* konstatēja, ka Muitas kodeksa 116. panta 7. punktā dažās valodu versijās muitas parāda atjaunošana nav atkarīga no muitas iestādes pieļautas netīšas kļūdas, kā tas ir čehu [vai poļu] valodas redakcijā, bet gan tajās tiek izmantoti termini, kas ir tuvāki čehu valodas jēdzienam “izlaidums”, kuram ir plašāka nozīme. Tā tas ir, piemēram, Muitas kodeksa angļu valodas redakcijā, kurā lietots termins “error”, kas juridiskajā valodā ir tuvāks čehu terminam “izlaidums” vai “kļūda”. Spāņu valodas redakcijā tiek lietots termins “errore”, portugāļu valodas redakcijā – “erradamente”, bet attiecīgā noteikuma franču valodas redakcijā tiek lietots izteiciens “ont accordé à tort”. Noteikuma vācu valodas redakcijā ir lietots termins “unrecht”, kas ir tuvāks čehu terminam “nesprávně” [“neatbilstoši”] nekā terminam “omylem” [“kļūdas dēļ”]. *Nejvyšší správní soud* uzskata, ka no šīm versijām skaidri izriet, ka Muitas kodeksa 116. panta 7. punkta mērķis ir panākt muitas parāda atjaunošanu gadījumos, kad muitas iestādes, atmaksājot muitas parādu, nav rīkojušās likumīgi, t. i., pieļāvušas kļūdu, piemēram, klasificējot preces ar konkrētu muitas nomenklatūras kodu, kā tas bija šajā gadījumā.

[19] Tomēr Muitas kodeksa 116. panta 7. punkta čehu valodas versija nav vienīgā, kurā ir lietots cits termins, nevis “izlaidums” vai “kļūda”. Minētā noteikuma slovāku valodas redakcijā ir lietots termins “omylom”, kas pilnībā atbilst čehu terminam. Šīs tiesību normas poļu valodas redakcijā ir lietots termins “omyłkowo” [“kļūdas dēļ”], savukārt Muitas kodeksa 116. panta 1. punktā, lai aprakstītu muitas iestāžu kļūmi, kas pamato muitas nodokļa summu atmaksāšanu vai atbrīvošanu, ir lietots atšķirīgs termins – “błąd”. Tāpēc nevar secināt, ka tikai noteikuma čehu valodas redakcija atšķiras no citām valodu redakcijām.

[20] Saskaņā ar Tiesas judikatūru visas Savienības tiesību aktu valodu versijas ir vienādi autentiskas, tāpēc *Nejvyšší správní soud* nevarēja pieņemt, ka atsevišķās Muitas kodeksa 116. panta 7. punkta valodu versijās ir izmantots tas pats jēdziens, kas lietots Regulas Nr. 2913/92 242. pantā. 1982. gada 6. oktobra spriedumā lietā C-283/81 *Srl Cilfit*, 18. punkts, Tiesa jau bija norādījusi: “Kopienas tiesību akti tiek rakstīti vairākās valodās un ka versijas dažādās valodās ir vienlīdz autentiskas” [..]. 2007. gada 19. aprīļa sprieduma lietā C-63/06 *UAB Profisa* 13. punktā Tiesa šo judikatūru ir apkopojusi šādi: “Atbilstoši pastāvīgajai judikatūrai nepieciešamība vienveidīgi piemērot un tādēļ interpretēt Kopienas tiesību normas nepieļauj, ka šaubu gadījumā noteikuma teksts tiek aplūkots tikai vienā no versijām, bet, gluži pretēji, liek to interpretēt un piemērot, ņemot vērā citu oficiālo valodu versijas (spriedumi, 1969. gada 12. novembris, 29/69, *Stauder/Ulm*, Krājums, 419. lpp., 3. punkts; 1988. gada 7. jūlijs, 55/87, *Moksel*, Krājums, 3845. lpp., 15. punkts, un 1998. gada 2. aprīlis, C-296/95, *EMU Tabac u.c.*, Krājums, I-1605. lpp., 36. punkts)”. Līdzīgi 2018. gada 13. septembra sprieduma C-287/17 *Česká pojišť'ovna, a. s./WCZ, spol. s r. o.*, 24. punktā Tiesa norādīja: “Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru vienā no Savienības tiesību normas valodu redakcijām lietotais formulējums nevar būt vienīgais pamats šīs tiesību normas interpretācijai un tam nevar piešķirt prioritāru nozīmi salīdzinājumā ar pārējo valodu redakcijām. Savienības tiesību normas ir jāinterpretē un jāpiemēro vienveidīgi, ņemot vērā visu Eiropas Savienības valodu redakcijas (spriedums, 2018. gada 6. jūnijs, *Tarragó da Silveira*, C-124/17, EU:C:2018:398, 20. punkts)”.

[21] Tādēļ *Nejvyšší správní soud* nevarēja noteikt, kurš no Muitas kodeksa 116. panta 7. punkta dažādās valodu redakcijās lietotajiem jēdzieniem ir pareizs un vai tās valodu redakcijas, kurās šajā noteikumā ir lietots termins “*omyl*” [“kļūdas dēļ”], nav tikai kļūdaini tulkojums. *Nejvyšší správní soud* arī norādīja, ka Tiesa judikatūrā vēl nav aplūkojusi Muitas kodeksa 116. panta 7. punkta vai to pantu nozīmi, kas reglamentēja šo jautājumu iepriekšējās regulās. Tāpat Tiesa vēl nav interpretējusi jēdzienu “*omyl*” [“kļūdas dēļ”]. Saskaņā ar Tiesas judikatūru valsts tiesai, kuras nolēmumi saskaņā ar valsts tiesībām nav pārsūdzami tiesā, tostarp arī *Nejvyšší správní soud*, ir pienākums vērsties Tiesā ar tajā izvirzīto jautājumu par Savienības tiesību interpretāciju, ja vien tā nekonstatē, ka šim jautājumam nav nozīmes vai ka Tiesa jau ir interpretējusi attiecīgo Savienības tiesību normu, vai arī ka Savienības tiesību pareiza interpretācija ir tik acīmredzama, ka nerada nekādas pamatotas šaubas (skat. Tiesas spriedumus: 2021. gada 6. oktobris, C-561/19, *Consorzio Italian Management* un *Catania Multiservizi* un tajā minētā iepriekšējā judikatūra, it īpaši iepriekš minētais Tiesas spriedums, C-283/81, *Cilfit*).

[22] Šajā lietā būtiska nozīme ir tam, kā ir jāinterpretē jēdziens “*omyl*” [“kļūdas dēļ”] Muitas kodeksa 116. panta 7. punkta izpratnē, jo tikai uz tā pamata *Nejvyšší správní soud* varēs izvērtēt, vai muitas iestādes veiktā muitas parāda atjaunošana bija likumīga. Tādējādi šo jautājumu nevar uzskatīt par *acte éclairé*, bet, ņemot vērā tā neviennozīmīgumu, to nevar uzskatīt arī par *acte clair*.

[..]

DARBA VERSIJA